

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Catan Liliana, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

***Popov Nicolae xxxxx**, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare:

Prima instanță: 14.09.2018 - 28.06.2019;

Instanța de apel: 31.07.2019 - 27.11.2019;

Instanța de recurs ordinar: 05.02.2020 - 27.10.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 28 iunie 2019, Popov Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și inculpații Popov Andrei și Popov Valentin, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu sunt contestate cu recurs.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1077,37 lei, din contul inculpaților în beneficiul statului, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Popov Nicolae, la data de 08 iulie 2017, aproximativ ora 22:30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Popov Andrei, Popov Valentin și alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, aflându-se la iazul din extravilanul

s. Tîrnova, r-nul Edineț, adică într-un loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, au inițiat un conflict, adică a săvârșit acțiuni care sunt însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, și anume fiind înzestrați cu bite, lanțuri, i-au maltratată pe Lungu Renat, Moldovan Andrian, Stagila Cristian, Moldovan Veaceslav, Țurcan Dan, Bucatca Dan, Timoftica Alexandru, toți locuitori a s. Caracușenii-Vechi, r-nul Briceni, au deteriorat mijloacele de transport de model „Mercedes Benz” cu n/î xxxxx, ce aparține lui Moldovan Andrian și automobilul de model „Wolkswagen Passat” cu n/î xxxxx, ce aparține lui Lungu Renat. Astfel, cauzându-le leziuni corporale, prejudicii materiale părților vătămate precum și un sentiment de teamă și intimidare.

În procesul săvârșirii acțiunilor huliganice cu implicarea mai multor persoane, în urma aplicării loviturilor asupra victimelor, Stagila Cristian, conform raportului de constatare nr. 456 din 11 iulie 2017, s-a ales cu vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și anume comoție cerebrală, echimoză și edem la față; Lungu Renat, conform raportului de constatare nr. 450 din 11 iulie 2017 s-a ales cu vătămări corporale neînsemnate și anume echimoze la cap și brațul stâng; Moldovan Adrian, conform raportului de constatare nr. 457 din 11 iulie 2017 s-a ales cu vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și anume echimoză și excoriație la față, contuzia articulației genunchiului drept; Țurcan Dan, conform raportului de constatare nr. 451 din 11 iulie 2017 s-a ales cu vătămări corporale ușoare și anume contuzia țesuturilor moi a cutiei toracice și a coapsei drepte, exprimate prin echimoze și edem; Timoftica Alexandr, conform raportului de constatare nr. 454 din 11 iulie 2017 s-a ales cu vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și anume comoție cerebrală, echimoze la cap, față și brațul drept; Bucatca Dan, conform raportului de constatare nr. 455 din 11 iulie 2017, s-a ales cu vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și anume comoție cerebrală, echimoze la cap și umeri, iar Moldovan Veaceslav, s-a ales cu dureri fizice.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. La 12 iulie 2019 (f.d. 51-59, vol. IV), avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Popov Nicolae, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

3.1. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, a fost încetată procedura de apel, la apelul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Popov Nicolae, din motivul retragerii apelului de către inculpat (f.d. 109-110, vol.IV).

4. La 23 iulie 2019, avocatul Martin Vasile în numele inculpatului Popov Nicolae, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința inculpatului Popov Nicolae să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În motivarea apelului apărarea a invocat, că prima instanță a examinat cauza în lipsa inculpatului, încălcându-i dreptul la un proces echitabil, acesta fiind în imposibilitate de a prezenta probe în confirmarea nevinovăției sale.

A menționat apelantul, că organul de urmărire penală nu a stabilit participarea inculpatului Popov Nicolae la săvârșirea acțiunilor de huliganism agravat, din seara zilei de 08 iulie 2017, și astfel Popov Nicolae a fost ilegal condamnat la 3 ani închisoare, deoarece condamnarea acestuia se bazează pe presupuneri.

Consideră apărarea, că prima instanță a aplicat în privința inculpatului Popov Nicolae o pedeapsă neechitabilă, discriminându-l în raport cu ceilalți coinculpați, or, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

În opinia apărării, faptul că inculpatul nu a fost prezent la ședința de judecată a cauzei, nu poate fi interpretată ca eschivare de la răspunderea penală, întrucât inculpatul a fost plecat peste hotare pentru a câștiga surse bănești necesare pentru întreținerea familiei, iar urmărirea penală a fost tergiversată de 1 an și 4 luni.

Susține apărarea, că în privința inculpatului Popov Nicolae urmau a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, așa cum instanța a procedat și în cazul celorlalți 2 coinculpați.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, a fost admis apelul declarat de către avocatul Martin Vasile în numele inculpatului Popov Nicolae, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Popov Nicolae recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a stabilit că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont în totalitate de principiile generale de

aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal.

Astfel, deși prima instanță le-a stabilit inculpaților Popov Andrei și Popov Valentin pedeapsa sub formă de închisoare în limitele stabilite prin lege, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Popov Nicolae, prima instanță a considerat necesar să stabilească o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare, considerând că este proporțională faptelor săvârșite de inculpat și se racordă pe deplin la circumstanțele stabilite pe cauză.

Cu referire la inculpatul Popov Nicolae, prima instanță a constatat, că deși i-a fost aplicată măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, acesta nu a respectat-o și a părăsit țara, fapt prin care a ignorat cerințele organului de urmărire penală și s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, ceea ce denotă atitudinea iresponsabilă a inculpatului.

Totodată, prima instanță a constatat, că potrivit rezultatelor din Registrul informației criminalistice și criminologice, în privința lui Popov Nicolae, la data de 02 iunie 2008 a fost intentat dosar penal în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, care ulterior a fost clasat prin sentința Judecătorei Edineț din 25 mai 2009, în baza art. 109 Cod penal, iar ulterior a fost intentat dosar penal în baza art. 171 alin. (2) Cod penal, care la 30 aprilie 2012, a fost clasat de Procuratura Edineț în baza art. 109 Cod penal.

Cu toate acestea, instanța de apel a reținut, că inculpatul Popov Nicolae de fapt anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este căsătorit și are la întreținere un copil minor.

Reținând prevederile art. 61 Cod penal, instanța de apel a remarcat, că orice pedeapsă are drept obiectiv aplicarea unui tratament sancționator infractorului, pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, ceea ce presupune o individualizare adecvată a reacției sociale la faptele prejudiciabile prescrise de legea penală.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, toate acestea țin de personalitatea infractorului.

Totodată, categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit inculpatului, se apreciază în dependență de circumstanțele atenuante și agravante existente în dosar, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal.

Instanța de apel a precizat, că legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, totodată pedeapsa închisorii este

una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Cu referire la prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a menționat, că deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat această concluzie.

La caz, instanța de apel a luat în considerație că inculpatul Popov Nicolai este de vârstă tânără, nu are antecedente penale, careva pretenții lipsesc, circumstanțe care permit condamnarea inculpatului cu suspendarea executării pedepsei închisorii, conform prevederilor art. 90 Cod penal. Or, scopul corectării și reeducării inculpatului va fi atins și fără izolarea acestuia de societate, acordându-i acestuia posibilitatea reală de a-și dovedi corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită.

Totodată, în opinia instanței de apel, faptul că inculpatul a plecat din țară, nu condiționează aplicarea față de ultimul a pedepsei sub formă de închisoare cu executare reală.

6. Procurorul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței în privința inculpatului Popov Nicolae.

În argumentarea recursului acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, considerând că aceasta greșit a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Popov Nicolae și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal.

În opinia acuzării, instanța de apel nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a luat în considerație circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, în ansamblul lor, nu acordă posibilitatea instanței de judecată, stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, consideră că modalitatea de executare și quantumul pedepsei stabilite inculpatului, sunt contrare principiului proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările acesteia.

Relevă acuzarea, că inculpatul nu a recunoscut vina, iar faptul examinării cauzei în lipsa acestuia se datorează neprezentării inculpatului Popov Nicolae în instanța de judecată, din care motiv instanța de judecată, prin încheierea din 17 decembrie 2018 (f.d.187-190, vol. I), l-a anunțat în căutare.

Este de părerea, că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație modul săvârșirii infracțiunii cu maltratarea părților vătămate și

aplicarea unor bite, lanțuri, cauzarea leziunilor corporale părților vătămate, și deteriorarea a două mijloace de transport, ceea ce reprezintă un pericol pentru societate, din care motiv inculpatul nu poate fi corijat în condiții de libertate, iar astfel de persoane urmând a fi izolate de societate, pentru a preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni din partea acestuia, or, nu există nici o circumstanță care va împiedica executarea pedepsei cu închisoare.

Mai indică recurentul, că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă din compartimentul „infracțiunilor contra securității publice și ordinii publice” și în rezultatul activităților criminale, suferă atât persoanele fizice și integritatea corporală a acestora, cât și bunurile materiale, în speță fiind mijloacele de transport care au fost deteriorate considerabil.

7. Avocatul Martin Vasile în numele inculpatului și inculpatul Popov Nicolae, au depus referință la recursul declarat de procuror, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că procurorul nu a respectat calea de atac apelul, în contextul în care sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel doar de către apărare.

Consideră, că prima instanță urma să aplice prevederile art. 90 Cod penal și în privința inculpatului Popov Nicolae, întrucât art. 90 Cod penal, a fost aplicat în privința inculpaților Popov Andrei și Popov Valentin, or, potrivit principiului legalității în fața legii, prevăzut de art. 9 Cod de procedură penală, statuează că toți sunt egali în fața legii, a organelor de urmărire penală și a instanței de judecată fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Menționează, că potrivit recursului declarat de către acuzatorul de stat, nu rezultă care prevederi legale au fost încălcate de către instanța de apel.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și ia hotărârea de a menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că procurorul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului Popov Nicolae de către instanța de apel, în partea suspendării condiționate a executării acesteia.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În acest sens, Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pentru o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrate la faza de urmărire penală și examinate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, acestea fiind descrise în sentință, și corect a adoptat soluția de condamnare a lui Popov Nicolae, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal lărgit atestă că este greșită concluzia instanței de apel, potrivit căreia, corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel dispunând casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatului Popov Nicolae recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

Analizând decizia instanței de apel sub aspectul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal consideră că soluția instanței de apel în partea stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Instanța de recurs remarcă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia

persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Categoria și termenul pedepsei ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

Astfel, în sensul vizat, Colegiul penal lărgit menționează că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Popov Nicolae a ținut cont de gravitatea faptelor săvârșite, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, reținând că *deși în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, acesta nu a respectat-o și a părăsit țara, fapt prin care a ignorat cerințele organului de urmărire penală și s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, ceea ce denotă atitudinea iresponsabilă a inculpatului, totodată, potrivit rezultatelor din Registrul informației criminalistice și criminologice, în privința lui Popov Nicolae, la data de 02 iunie 2008 a fost intentat dosar penal în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, care ulterior a fost clasat prin sentința Judecătoriei Edineț din 25 mai 2009, în baza art. 109 Cod penal, iar ulterior a fost intentat dosar penal în baza art. 171 alin. (2) Cod penal, care la 30 aprilie 2012, a fost clasat de Procuratura Edineț în baza art. 109 Cod penal.*

Pe când instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Popov Nicolae, susținând o poziție pripită în ce privește aplicarea față de acesta a prevederilor art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivată în privința aplicării suspendării executării pedepsei în privința lui Popov Nicolae.

La fel, instanța de apel insuficient a abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, și nu a luat în considerație modul în care a fost săvârșită infracțiunea, și anume că maltratarea părților vătămate a avut loc cu aplicarea bitei și a lanțurilor, prin ce au fost cauzate vătămări corporale și au fost deteriorate mijloace de transport.

Circumstanțele cauzei, potrivit art. 75 Cod penal, se referă atât la cele care atenuează răspunderea, cât și la cele care agravează răspunderea, de care instanța este obligată să țină cont la individualizarea pedepsei.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea săvârșită de ei este un incident în viața acestora.

Colegiul remarcă că, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, unitatea lexicală „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței dacă scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Colegiul penal lărgit, constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului Popov Nicolae în prezenta speță, instanța de apel nu a indicat suficient motivele aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestuia, admitând *dubla valență* a aceluiași circumstanțe și împrejurări care au fost reținute inițial la aplicarea termenului pedepsei cu închisoare în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar ulterior, în baza aceluiași circumstanțe să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei lui Popov Nicolae.

În acest sens, instanța de recurs consideră că sunt eronate circumstanțele reținute de către instanța de apel și care au fost puse la baza aplicării prevederilor art. 90 Cod penal – „*că inculpatul Popov Nicolae este de vârstă tânără, nu are antecedente penale, iar careva pretenții lipsesc*”, or, instanța de apel a trecut cu vederea circumstanțele care îl caracterizează pe inculpat și anume faptul, că anterior, în privința acestuia, au mai fost intentate două dosare penale, în baza art. 152 alin. (2) Cod penal și art. 171 alin. (2) Cod penal, care ulterior au fost clasate în baza art. 109 Cod penal – care prevede *împăcarea*, fapte ce caracterizează din punct de vedere negativ persoana inculpatului, acesta fiind predispus la săvârșirea infracțiunilor.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu este echitabilă, deoarece nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către

condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal lărgit statuează, că pedeapsa individualizată de prima instanță corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar concluzia instanței de apel, precum că, scopul corectării și reeducării inculpatului poate fi realizat și prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei, este una greșită, din care considerente urmează a fi exclusă, nefiind considerat faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

Colegiul lărgit menționează în acest sens, că prin agravare a situației condamnatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt alineat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor incriminate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea incriminată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Față de cele ce preced, instanța de recurs consideră că recursul declarat de acuzatorul de stat, urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Popov Nicolae, cu menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui **Popov Nicolae xxxxx**, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea

în această parte a sentinței Judecătoriei Edineț (sediul central) din 28 iunie 2019, prin care:

Popov Nicolae xxxxx, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui **Popov Nicolae xxxxx**, urmează a fi calculat din momentul reținerii.

În rest dispozițiile deciziei atacate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Catan Liliana

Țurcan Anatolie

Boico Victor